

INTERVIEW

SAMEN AAN ZET: ELIEN HANSELAER & STEFAAN DEGAND OVER 'KORTE KETEN' IN RONSE

In oktober 2025 start 'Korte Keten': een artistiek avontuur dat mensen samenbrengt rond eigentijdse kunsten in de Vlaamse Ardennen. Het project wordt getrokken door kunstenaars Elien Hanselaer en Stefaan Degand, in samenwerking met de cultuurcentra van Ronse, Oudenaarde, Zottegem en Geraardsbergen. We spraken hen over dromen, plannen en wat er al in beweging is gezet.

Elien en Stefaan, jullie zijn vrij recent in de streek komen wonen. Wat triggerde jullie om naar hier te verhuizen?

Elien: Wel, ik ben hier eigenlijk beland tijdens corona. Ik woonde in Gent, moest uit mijn huis en er was heel weinig op de markt. Via vrienden ben ik hier terechtgekomen en dat was ook de periode dat Stefaan en ik elkaar leerden kennen. Corona sloeg toe en zo hebben wij tijdens die eerste en die tweede coronagolf heel veel tijd in de Vlaamse Ardennen gespendeerd en is de liefde voor de streek ook wel een beetje gegroeid.

Stefaan: Ja, en doordat we eerst in Antwerpen woonden, wilden we de drukke stad verlaten. Eliens hart klopte hard hier in de Vlaamse Ardennen. Ik heb haar hart gevolgd en hier zitten we dan. (lacht)

Elien: Soms, als we in Antwerpen werken, beklagen we het ons ook een klein beetje door de afstanden ...

Stefaan: Ik lig twee uur later in mijn bed dan anders.

Elien: ... maar ja, het is nog altijd wel heel leuk om in de natuur te wonen. We wonen net buiten Ronse, in Maarkedal, naast het Muziekbos.

Stefaan: Je kunt hier natuurlijk prachtig wandelen. Je komt de deur nog maar uit, kunt direct een mooie wandeling maken en je hartslag gaat toch een beetje naar beneden. Al heb je het heel druk op het werk, je komt thuis en na twintig minuten voel je terug de rust in je lijf. Da's geweldig. Ook voor de kinderen is het leuker om hier te wonen dan in de drukke stad.

Wat ik ook fijn vind hier in de Vlaamse Ardennen, is dat je meer tijd vindt om met de mensen te praten. Mensen die je tegenkomt, burens maar ook mensen in Ronse zelf, op de markt bijvoorbeeld. Ik kom heel graag op de markt in Ronse op woensdag of zaterdag, en in - hoe heet het café ook weer?

Elien: De Harmonie (lacht)

Stefaan: Dat vind ik ook heel leuk.

Elien: We komen ook graag in De Passage: daar heeft Arne

van Dongen, waarmee we recent ook artistiek samenwerken, zijn winkel EnVie en is er ook bakkerij Lapin ...

Stefaan: We hebben heel recentelijk Vinha Grande ontdekt! Leuke mensen, lekker eten. Je voelt dat er hier mensen zijn die ondernemen – kleinschalig – en die hele lekkere producten afleveren. Dat is voor mij een meerwaarde in het leven. Geweldig.

Misschien een korte voorstelling voor de mensen die jullie werk niet kennen?

Stefaan: Ik ben Stefaan Degand en ik ben acteur. Afgelopen zomer speelden en werkten Elien en ik samen in de openluchtvoorstelling Falstaff, van DESCHONECOMPANIE en Muziektheater Transparant. Die is in première gegaan op de Zomer van Antwerpen en de komende jaren te zien in verschillende culturele centra.

Elien: Ik ben Elien Hanselaer, actrice en theatermaker én bezig met sociaal-artistiek werk. Dat wil zeggen dat ik kunstprojecten maak met niet-professionele mensen of groepen, en dat ik door het gebruik van kunst of artistieke processen, mensen samenbreng en engageer. Samen iets maken heeft een enorme kracht en door die kracht kun je groepen en mensen in beweging zetten.

In 2021 heb ik hier in de regio, tijdens corona, bijvoorbeeld 'Sprookje van de Laatste Gedachte' gemaakt, een theatrale wandeling in Louise-Marie. Dat was een samenwerking tussen CC De Ververij Ronse en Maarkedal. Daar hebben zo'n 120 mensen aan meegedaan en zijn zo'n 600 mensen naar komen kijken. Ik merk dat veel mensen mij daar nog steeds over aanspreken. En ik hoop dat ze mij leren kennen de komende jaren als we met 'Korte Keten' gaan beginnen werken.

Wat is 'Korte Keten' precies?

Elien: 'Korte Keten' is een werking die mensen – jongeren, ouderen, buurtbewoners, nieuwkomers, gepassioneerde spelers en nieuwsgierige twijfelaars – wil samenbrengen door hen samen kunst te laten maken. Samen zoeken we uit wat er gezegd moet worden in en aan de regio van de Vlaamse Ardennen. Wat mensen willen tonen of delen.

Stefaan: We maken werk in de Vlaamse Ardennen, door de mensen van de regio én voor de mensen van de regio. Het gaat ons niet om voorstellingen die we kennen uit het professionele circuit. We vertrekken vanuit de mensen die meedoen. Hun verhalen, hun vragen, hun verlangens. En we bouwen van daaruit, stap voor stap, voorstellingen en artistieke trajecten. Dat maakt het spannend omdat we niet direct weten wie er op afkomt, of ze blijven en welke verhalen dat ze met zich meebrengen.

Elien: We geven ook een inkijk in het hele proces: hoe ontstaat iets, waar bots je op, wanneer slaat het vuur over? Dat alles maakt deel uit van de ervaring.

Stefaan: In onze projecten koppelen we deelnemers altijd met een professionele kunstenaar: een acteur, een schrijver, een muzikant, een beeldend kunstenaar... De ontmoeting met de professionele kunstenaar werkt inspirerend en geeft hen de mogelijkheid om zichzelf te verheffen. Ze doen dingen waarvan ze op voorhand nooit zouden gedacht hebben dat ze daartoe in staat zouden zijn. Persoonlijk ben

ik blij dat ik zo zelf een steentje kan bijdragen en mijn jaren opgebouwde ervaringen kan gebruiken om hun verhalen te verheffen, om het nog groter te maken, bigger than life. Wij zijn er om hun verbeelding aan te wakkeren en om het te koesteren.

Jullie hebben het project al een beetje getest, toch?

Elien: Klopt. Het voorbije jaar hebben we met kleinere projecten geëxperimenteerd. In Geraardsbergen maakten we bijvoorbeeld een theatervoorstelling met jongeren, in Zottegem organiseerden we koorateliers en in Oudenaarde werkten we op de Meerspoortsite rond het Sociaal Huis aan een totemtentoonstelling. Dat was heel bijzonder.

Stefaan: Die totems ... Dat waren eigenlijk zelfportretten, gemaakt van afgedankte spullen, resthout en kleurrijke vondsten. Samen met beeldend kunstenaar Mat Morris en Elien gingen de deelnemers aan de slag. Maar wat vooral raakte, was hoe de mensen – publiek en participanten onderling – elkaar echt leerden kennen via die totems. Elk object vertelde een verhaal. Over wie ze zijn, waar ze vandaan komen. Dat is de kracht van dit soort werk. Ze vinden misschien niet de juiste woorden om hun gevoelens uit te drukken, maar die totems tonen toch de spiegels van hun ziel.

Elien: En ook de plek was belangrijk. Niet in een zaal, maar gewoon in de tuin van het Sociaal Huis. Daar passeren elke dag mensen die niet vanzelf naar het cultuurcentrum komen. Ouders met kinderen, anderstaligen, mensen op zoek naar hulp of gezelschap. We wilden net daar beginnen. Omdat kunst niet altijd moeilijk hoeft te zijn. Het kan ook gewoon naast de struiken staan, tussen de mensen.

Wat kunnen deelnemers verwachten van 'Korte Keten'?

Elien: Er komt van alles. Open ateliers waar je vrijblijvend mag binnenwandelen. Grotere trajecten waarin je intensiever samenwerkt en echt mee bouwt aan een voorstelling of een artistiek project. En je hoeft echt geen ervaring te hebben. Nieuwsgierigheid en goesting is genoeg.

Stefaan: Ja, laat dat vooral duidelijk zijn: je moet niks kunnen. Het mag, maar je hoeft niet 'goed' te zijn in theater. Wij geloven dat iedereen iets te vertellen heeft. En als je dat wil delen, dan zijn wij er om te luisteren, te ondersteunen en mee te bouwen aan een vorm. Soms is dat tekst, soms beweging, soms beeld, soms gewoon een gevoel. Alles is mogelijk.

Wat hopen jullie dat het project nalaat?

Stefaan: Dat er iets blijft hangen. Bij de mensen die meedoen, maar ook bij het publiek. Dat ze geraakt worden, want daar begint alles. Vanuit dat gevoel ontstaan nieuwe werelden. Als iemand zegt: "Ik wist niet dat dit ook kon, dat ik dat ook mocht", dan zijn we goed bezig.

Elien: En dat er een netwerk ontstaat. Mensen die elkaar gevonden hebben door theater, die zin hebben om te blijven creëren, of gewoon samen te komen. 'Korte Keten' wil geen los projectje zijn. Het moet een stevige bedding worden. Een plek waar podiumkunst en maatschappelijke betrokkenheid hand in hand gaan. Waar de drempel naar kunst lager ligt, maar de lat van wat er mogelijk is net hoger.

Stefaan: En dat we de grenzen wat doen vervagen. Tussen publiek en maker, tussen amateur en professional, tussen binnen en buiten. Theater als een levend weefsel, niet als een eiland. Dat is waar we voor gaan.

En waarom die naam, 'Korte Keten'?

Elien: Omdat we geloven in nabijheid. In rechtstreekse lijnen tussen makers en publiek, tussen mens en kunst, tussen idee en uitvoering. Net zoals in de landbouw betekent het: zo min mogelijk tussenstappen. Zo direct mogelijk. Recht uit het hart.

'Korte Keten' komt dus ook naar Ronse.

Welk project staat er hier op de planning?

Stefaan: In Ronse gaan we dit najaar een project doen in samenwerking met Da Vinci, niet de schilder Leonardo Da Vinci, nee nee die is al lang dood, de middelbare school Da Vinci. Daar ga ik met één klas werken in combinatie met blinden en slechtzienden.

Elien: Het idee voor die voorstelling is eigenlijk tot stand gekomen, omdat ik via een medewerker van de school hoorde dat er veel leerlingen zitten die het Nederlands wel vaardig zijn maar niet supervaardig. Een tekort aan taal maakt het hen soms lastig en moeilijk in sommige situaties, waardoor ze zich noodzakelijkerwijs moeten beroepen op niet-talige communicatie, wat in extreme gevallen fysiek gedrag in de hand werkt. Wij vonden het interessant om dat in een voorstelling samen te zetten met mensen die heel erg van dat auditieve of talige afhankelijk zijn. En zo is het idee gekomen om een dialoog te maken tussen een groep jongeren en blinden en slechtzienden. Stefaan gaat dit najaar met hen in zee om een voorstelling op poten te zetten. Mogen we het wel een voorstelling noemen, Stefaan?

Stefaan: Maakt niet uit.

Elien: ... dus een voorstelling op poten te zetten, waarbij ook percussionist Wim Konink gaat meedoen. Wil jij daar nog iets over zeggen?

Stefaan: Nee, to be continued. (lacht)

Deze voorstelling, 'Luister naar mijn Hand', wordt gerepeteerd en gespeeld in CC De Ververij. De voorstelling is voorzien op vrijdag 21 november om 20.30 u.

'Korte Keten' start in oktober 2025.

Wil je meer weten of meedoen? Check in bij CC De Ververij of volg @nodus.korteketen op Instagram. Je kan ook mailen naar vzwnodus@gmail.com.

Tickets voor de voorstelling 'Luister naar mijn Hand' kan je reserveren via www.ccdeververij.be, info@ccdeververij.be of tel. 055 23 28 01.